

Grzegorz Niedźwiecki
ul. Działkowicza 19
58-506 Jelenia Góra

Sygn. akt I Co 441/16

Sąd właściwy
za pośrednictwem
Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze

SKARGA

na przewlekłość postępowania przed Sądem

Na podstawie art. 2 ust. 1 oraz art. 3 pkt. 7 ustawy z dn. 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wnoszę o:

1. stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze w sprawie pod sygnaturą I Co 441/16 przeciwko Grzegorzowi Niedźwieckiemu doszło do przewlekłości postępowania.
2. zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty 20.000,- PLN /słownie: dwadzieścia tysięcy złotych/ na podstawie art. 12 ust. 4 w/w ustawy.
3. Zasądzenie od Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze kosztów tego postępowania.

Uzasadnienie

Celem postępowania egzekucyjnego jest realizacja [tytułu wykonawczego](#).

Sąd ma obowiązek rozpatrzyć sprawę co do istoty, wyjaśnić przyczyny zastoju i ustalić faktycznie winnego.

Kolejne, dziesiąte odrzucenie skargi na przewlekłość postępowania egzekucyjnego, postanowieniem z dnia 18 czerwca 2018 r., sygn. akt II S 14/18, nastąpiło z naruszeniem [art. 2 ust. 2 i art. 9 ustawy o skardze](#).

Stwierdzenie „Skarżący pomija przy tym, że na długość tego postępowania ma wyłącznie wpływ jego zachowanie, polegające na uchylaniu się od wykonania prawomocnego wyroku sądowego, zgodnie z wnioskiem wierzyciela (por. art. 2 ust. 2 ustawy).” **jest nieprawdziwe**. Niedźwiecki nie jest organem procesowym, nie ma wpływu na obowiązujący porządek prawny i właściwy tok postępowania (związek przyczynowo-skutkowy).

W postępowaniu II S 12/18 Sąd Okręgowy przyjął odmienne stanowisko, iż „W uzasadnieniu składający skargę wyjaśnił, że *nie uchyla się od obowiązku wykonania zobowiązania sądowego ujętego w tytule wykonawczym wydanym w sprawie I C 1062/08 Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, ale po wezwaniu go zgodnym z przepisami prawa*. Tymczasem w ocenie skarżącego Sąd Rejonowy wszczął egzekucję niezgodnie z przepisami postępowania egzekucyjnego (postanowienie SO w Jeleniej Górze II S 12/18 z dnia 9 maja 2018 r.).

Ja chcę wykonać zobowiązanie sądowe i wykonam je, ale nie po gangstersku. Zobowiązanie niepieniężne tytułu wykonawczego I C 1062/08 jest czynnością zastępowalną i podlega jedynie egzekucji w trybie [art. 1049 k.p.c.](#) Zależy mi na jak najszybszym zakończeniu sprawy, ale mam związane ręce. Nie mogę łamać prawa ([SN III CZP 23/06](#)).

Sąd pomija przy tym, że na długość tego postępowania ma wyłącznie wpływ jego zachowanie, polegające na uchylaniu się od wykonania prawomocnego wyroku sądowego, zgodnie z obowiązującym prawem ([SN III CZP 23/06](#)), obowiązującym porządkiem prawnym ([art. 83 konstytucji](#)) i treścią [tytułu wykonawczego](#), a nie wnioskiem wierzyciela.

Sąd jest związany wnioskiem wierzyciela tylko co do zasady dyspozycyjności (autonomii praw prywatnych), nie może zmieniać brzmienia wniosku, w pierwszym rzędzie ma jednak obowiązek ocenić go pod względem zasadności. Właściwy – uwzględnić, niezasługujący na uwzględnienie – oddalić (vide [SO Elbląg I Cz 94/13](#)). Zawsze właściwy jest tylko jeden sposób prowadzenia egzekucji ([SN III CZP 23/06](#)).

- I. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze zarówno nadużył wielokrotnie zasady dyspozycyjności, jak i bezstronnego, obiektywnego rozpatrzenia sprawy oraz faktycznej, wykazanej przewlekłości postępowania. **Wierzyciel przerwał na przestrzeni 1.02.2010 – 18.01.2013 dokonanie czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania egzekucyjnego I Co 3259/08** i egzekucję tytułu wykonawczego I C 1062/08 należało umorzyć w całości z urzędu na podstawie art. 824 § 1 pkt. 4) k.p.c. Droga sądowa rozpatrzenia ponownego wniosku wierzyciela była niedopuszczalna. Sąd podjął czynności wadliwie.
- II. Kolejna przerwa, to bezczynność sędziów, **niezamienienie grzywny 2.000 zł z postępowania I Co 441/16 na cztery dni aresztu**. Grzegorz Niedźwiecki nie wykonał narzuconego mu 5 czerwca 2017 r. zobowiązania, a prawo nakłada obligatoryjny obowiązek zamienienia grzywny na orzeczony areszt. **To zaniechanie trwa drugi rok czasu.**
- III. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, niebezinteresownie odrzuca skargi na jedenastoletnią, oczywistą przewlekłość postępowania (i nie jest to usprawiedliwiony, wytłumaczalny czasookres), bo ma współudział w tym upokarzeniu „dłużnika”. Postępowanie **II Cz 675/17** w związku z I Co 441/16 SR, było w świetle prawa nieważne z mocy prawa ([art. 58 k.c.](#)), ponieważ sędziowie zażalenie na bezpodstawną grzywnę rozpatrzyli **wadliwie**, z rozdwojeniem jaźni.

Do tych konkretnych okoliczności uzasadniających żądanie skarżącego Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w ogóle się nie odniósł, skarga na przewlekłość postępowania spełnia warunki określone w art. 6 ust. 2 pkt. 2 ustawy. Istnieje bierność, zaniechanie, a czasem nadużycie.

Z ustępu 3 art. 6 ustawy o skardze wynika m.in., że skarga może zawierać żądanie wydania sądowi rozpoznającemu sprawę albo prokuratorowi zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności, z kolei z ustępu 2 art. 2 ustawy o skardze wynika m.in., że dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności **ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie /.../** lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego **w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej** albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. **Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona**, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, **rozstrzygniętych w niej zagadnień** oraz zachowanie się stron...

W związku z cytowanymi przepisami żądam po raz kolejny zwrócić się do pozwanego z żądaniem wyjaśnienia w określonym terminie fundamentalnej, poniższej kwestii, mającej istotne znaczenie w sprawie dla rozstrzygnięcia istoty sprawy, faktycznej winy i naruszenia art. 32 konstytucji. Sąd musi (na każdym etapie postępowania - art. 42 konstytucji), usprawiedliwić ignorowanie uchwały SN z dnia 28 czerwca 2006 r. III CZP 23/06, przedstawiając wykładnię prawa podważającą stanowisko Sądu Najwyższego. Sąd musi konkretyzować i legitymizować swoje decyzje w oparciu o literę prawa, a nie orzekać tajemniczo lub dowolnie. Sąd zaniechał etapów stosowania prawa ([Subsumpcja](#), czyli podciągnięcie ocenianego stanu faktycznego pod sformułowaną w wyniku wykładni normę prawną). Musi udowodnić, że czynności nie były podjęte wadliwie i zgodnie z zasadami współżycia społecznego. Z kolei sąd nadrzędny w pierwszej kolejności musi przytoczyć okoliczności uzasadniające odrzucenie skargi, wszechstronnie, merytorycznie i wyczerpująco wyjaśnić sprawę. Nie może przemilczać faktów, a tym bardziej uprawiać koterii (art. 5 k.c., art. 3 k.p.c.)

Sąd skargowy nie musi samodzielnie wracać do „niezawisłych” rozstrzygnięć (**naprawiać w istocie swoich błędów**), ma obowiązek jednak żądać wyjaśnień od organu pozwanego. Tego nie uczynił. Nie znam stanowiska pozwanego, a tego się domagam i oczekuję wyjaśnienia istotnej kwestii:

- IV. ***Dlaczego [sądy małopolskie](#) dociekając istoty rzeczy rozstrzygnęły postępowanie egzekucyjne w **czternaście miesięcy**, [sądy warmińsko-mazurskie](#) mając już wykładnię prawa rozstrzygnęły bliźniacze postępowanie egzekucyjne w **dwa miesiące**, a sądy dolnośląskie tożsamą egzekucję nie chcą **jedenasty rok** rozstrzygnąć, nie uznając [uchwały SN III CZP 23/06](#)? Jaką wykładnią prawa kieruje się Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze?***

Oczekuję wytłumaczenia się pozwanego z podniesionych czterech okoliczności, zarzutów. Nie znam stanowiska pozwanego, Sąd Okręgowy przedstawia (i to subiektywnie) tylko jedną stronę medalu. Czy pozwany w myśl art. 175 § 1 k.p.k. korzysta z prawa do milczenia?

Skarga na przewlekłość postępowania egzekucyjnego będzie tak długo zasadna, jak długo nie zostanie pozytywnie rozpatrzona lub organ rozstrzygający nie ustosunkuje się do powyżej wskazanych okoliczności (będących przedmiotem postępowania), nie podważy ich prawnie, merytorycznie, uzasadniając rzeczowo swoje stanowisko (art. 2 k.p.k.).

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że jest to istotne z jeszcze jednego powodu. Sąd musi rozstrzygnąć poważne wątpliwości teraz, udowodnić mi że się mylę, że mylą się orzecznicy, bo może nastąpić powtórka z rozrywki. Sąd Rejonowy zamieni grzywnę na areszt lub wierzyciel złoży ponowny wniosek, a w sytuacji zażalenia obie instancje ponownie będą rozstrzygać wadliwie, po swojemu, tajemniczo, uprawomocniać buble, a potem mówić, że zarzut należało podnosić w toku instancji.... Kto to potem znowu wzruszy? Kto i kiedy rozstrzygnie merytorycznie zagadnienie prawne? Kwestie te mają ścisły związek z przewlekłością postępowania. Rozwianie wątpliwości, wyjaśnienie zagadnienia prawnego, rozstrzygnie jednoznacznie problem przewlekłości postępowania. To jest istota **TEJ** sprawy.

Art. 2. Zasada demokratycznego państwa prawnego

Dz.U.1997.78.483 - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.

W związku z powyższym skarga jest zasadna i wnoszę jak w petitum.

Niniejsza skarga na przewlekłość postępowania jest jednocześnie skargą na poplecznictwo, poświadczenie nieprawdy, niedopełnienie obowiązku, zaniechanie i nierzetelność, podjęcie czynności wadliwie oraz skargą na niesprawne działanie nowo powołanego Prezesa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze Dariusza Klisia.

Otrzymują:

1. Adresat
2. Minister Sprawiedliwości
3. I inni

Załączniki:

- Uchwała SN III CZP 23/06
- Postanowienie SO Elbląg I Cz 94/13